

ЛИЦЕ НАЗАЕМ

Често се улавям как ген след ген пасивно гледам в малкия цветен екран и активно коментирам живота на другите. Роля, която при всеки нов риалити сезон около 1.5 млн. българи доброволно приемат.

Да си наблюдател на живота винаги е изглеждало лесно. Не е необходимо да гезертираш от своя, но е абсолютно задължително да даваш компетентни коментари на случващото се в поредния риалити формат. Когато безпощадно камерата превръща ефектите в дефекти, а зериците от телевизора са монтирани в удобен формат за „раздумка“, да си наблюдател на живота дори звучи приятно разтоварващо. Ако камерата обаче изведнъж смени посоката и вместо чуждия запечата собствения ти живот, цветните коментари бързо изчезват като финални надписи на риалити шоу. Думите, които изречаш, вече не са хвърлен камък в градината на новата Мис България или на фалшиво пеещия музикален идол, а в твоята.

Тази съвършено различна картина ме връхлетя преди десетина дни, когато станах част от новия риалити проект на TV2 „Размяна на медии“. Екипът реши да загрее зрителите си преди същинското шоу - „Размяна на съпруги“, и постави за седмица журналисти от различни медии на нови работни места. Така на колегата от крими отдел му се наложи да си говори с депутати и министри, а пък репортер „Държавно управление“ се изяви като забавен радиоводещ. Аз попаднах в списание Story - там, където родните звезди, подобно на клиентите в моловете, са винаги с предимство (нищо, че може да не харесат левия си профил след петчасови снимки или пък да не са в кондиция за планирано

ЕЛИЦА ДИМОВА

със седмици интервю и да кажат „Да го направим утре!“). Да се опише и изкоментира тази седмица обаче е по-лесно, отколкото да се преживее. Убедих се в това, когато една сутрин в редакцията на „ТЕМА“ се появиха две усмихнати лица и без много приказки ми „монтираха“ микрофон, натиснаха копчето Оп на камерата и започнаха с въпросите. Пълнен шок! Не ме пухаха как оценявам певческите възможности на айгълите, а коя съм аз и какво обичам, мразя, мечтая...

Подобно „разголване“ би подействало освежаващо на голям процент момичета, решили да гонят известността с цената на всичко, но не и на мен. Като човек с фобия от камери и прожектори се почувствах сковано, некомфортно и неловко. Забравих думите, с които трябваше да опиша себе си в 3 минути. „Че кой може да опише живота си в 3 минути?“, ядосвах се наум. Секундите на дисплея на камерата обаче се превъртаха безмилостно, без да ги е грижа, че „риалити героинята“ не може да си събере мислите. В този миг момичето и момчето ме успокояваха: „Имаме материал, споко, ще извадим най-интересното“, и провължаваха по сценарий. Метнаха ме на една кола и заедно поехме към новото работно мя-

сто. Аз мълчах като риба и си мислех как всеки мой звук отеква в ушите на оператора...

В Story започна и моето същинско, егнo-сегмично Story. Още преди да седна на стола на размененото с мен момиче, ме връхлетя и първата задача - интервю с фолкпевицата Андrea. Освен че е любима на жълтата преса и на Кубрат Пулев, друго за блондинката не знаех. Оказа се, че имаме гореща новина - фолкдивата отново „напомпала“ бюста си, за да заформира трудните за осмисляне почти 1000 кубика силикон. Бях абсолютно респектирана! След многократни телефонни разговори и уговорки до интервю не се стигна. Затова от Story приложиха „кризисен план“ и бързо ме уредиха с актуалната любовна двойка Нюки Китаеца и фолкпевицата Виолета. Срецигнахме се в предпоследния ден от размяната ми и въпреки че според Нюки Китаеца за първи път журналист бил по-притеснен от него, без да се „мъчим“, взаимно развенчахме с усмивка слуховете за годежния пръстен, датата на сватбата, планираните бебета и евентуалната кума Азис. С други гуми - абе, свършихме работа!

В петък с екипа на TV2 и с момичетата от Story си стиснахме ръцете с обещанието за нови преизвикателства. За първите остана касетата със запис, от който на фона на любимата ми Enjoy the silence на „Депеш Мог“ трябваше да „извадят“ най-важното от мен, а за вторите - интервюто и споменът за една забавна седмица. За „разменените“, както ни наричаха от TV2, пък остана равностметката - когато камерата е Off, да седнеш на твоето си бюро и да си отговориш на въпросите - къде си сега, къде си бил и на правилния път ли си? И понеже всеки от нас нямаше търпение да се върне на старото си място, не е трудно човек да се досети какви са били заключенията. Поинтересен обаче е финалът на приключението.

След равностметките, смеха и забавните моменти отново се върнах в изходна позиция - на дивана вкъщи, с дистанционно в ръка, в ролята на наблюдател на чуждия „риалити“ свят. Този път обаче не ми беше толкова комфортно и спокойно, защото имаше ново лице за коментар. Изглежда ми познато, а на 3-минутната му визитка звучи любимата ми песен Enjoy the silence...